

Szkoła Podstawowa Specjalna nr 23

im. ks. prof. Józefa Tischnera w Jastrzębiu-Zdroju

09/10 2025 r.

Iskierka dwumiesięcznik Szkoły Podstawowej nr 23

Rozpoczęcie Roku Szkolnego 2025 / 2026

W tym numerze:	Strona:
Kalendarz szkolny	2
Rok Tischnera	3
Krzyżówka	5
Pozytywka	6
Plener w Cieszynie	6
Wybory do samorządu	8
Zaduszki	10
Skarby jesieni	11

Nadchodzi jesień

Lato już żegnamy,
Gdyż jesień nadchodzi
Kolorowe liście spadają
Lecz wciąż jest trochę zielonych.

Na dworze coraz chłodniej,
Dzień szybciej się kończy
Odleciały już bociany,
Bo na nie był już czas

Lato żegnamy,
Bo na jesień przyszedł czas.

Marta i

Znajdziesz nas:

<http://www.spsnr23tischner.pl/>

Szkoła Podstawowa Specjalna nr 23

Adres redakcji: Szkoła Podstawowa Specjalna nr 23, ul. Szkolna 1, 44-335 Jastrzębie-Zdrój,
ul. nr 2.23. redagują uczniowie i nauczyciele. Redakcja nie zwraca materiałów

Kalendarz roku szkolnego

1. Rozpoczęcie zajęć dydaktyczno-wychowawczych - 1 września 2025r.
2. Zimowa przerwa świąteczna - 22-31 grudnia 2025r.
3. Ferie zimowe - 16 lutego - 1 marca 2026r.
4. Wiosenna przerwa świąteczna - 2-7 kwietnia 2026r.
5. Egzamin ósmoklasisty - 11-13 maja 2026r.
6. Dodatkowe dni wolne od zajęć dydaktycznych: 31 października 2025r., 10 listopada 2025r., 2 stycznia 2026r., 5 stycznia 2026r., 11-13 maja 2026r., 5 czerwca 2026r.
7. Zakończenie rocznych zajęć dydaktyczno-wychowawczych - 26 czerwca 2026r.
8. Ferie letnie - 29 czerwca - 31 sierpnia 2026r.

2025 ROKIEM KS. PROF. JÓZEFA TISCHNERA

Ks. prof. Józef Tischner

Ks. Józef Tischner urodził się 12 III 1931 roku w Starym Sączu. Rodzice byli nauczycielami: ojciec - Józef - pochodził z Sącza, matka - Weronika z Chowańców - z Jurgowa. Dzieciństwo i młodość spędził w Łopusznej, gdzie ojciec otrzymał posadę kierownika szkoły. Rodzina Tischnerów mieszkała w budynku szkolnym; to dlatego w późniejszych latach autor Historii filozofii po góralsku podpisywał się niekiedy: "Józek Szkolny".

W czasie wojny Tischnerowie musieli na kilka lat opuścić Łopuszną. Przez pewien czas mieszkali w Rabie Wyżnej, a w 1942 roku ojciec został przeniesiony do szkoły w Rogoźniku. Tam doczekali wyzwolenia. W Rogoźniku Józef Tischner-junior skończył szkołę powszechną oraz - w potajnym nauczaniu - pierwszą gimnazjalną. W 1945 przyjęto go do gimnazjum w Nowym Targu, gdzie cztery lata później zdał tzw. dużą maturę. Następnie - zgodnie z wolą ojca - złożył papiery na Wydział Prawa UJ, mimo iż podjął już decyzję, że zostanie księdzem. W maju 1950 roku zapukał do bramy seminarium przy ul. Podzamcze w Krakowie. Pozostał studentem UJ - ale już na Wydziale Teologicznym. Studiował w najtrudniejszym dla Kościoła okresie w powojennej historii Polski. Na lata jego studiów przypada m.in. głośny proces Kurii krakowskiej, uwięzienie Prymasa i internowanie abpa Eugeniusza Baziaka oraz usunięcie wydziałów teologicznych z uniwersytetów. Tischner postanowił poświęcić się nauce. Pod wpływem ks. prof. Kazimierza Kłósaka rozwijał swe zainteresowania filozoficzne, interesując się szczególnie filozofią niemiecką. Wzorem kaznodziei był mu ks. prefekt Jan Pietraszko - późniejszy biskup. Na ostatnim roku miał wykłady z etyki społecznej z ks. dr. Karolem Wojtyłą.

Święcenia kapłańskie przyjął 26 VI 1955 roku z rąk bp. Franciszka Jopa. Zachęcony przez ks. Kłósaka podjął studia na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie (1955-1957). Po powrocie do Krakowa kontynuował je na Wydziale Historyczno-Filozoficznym UJ (1957-1959). Równocześnie pracował jako wikariusz w parafii św. Mikołaja w Chrzanowie (1957-1959) i parafii św. Kazimierza w Krakowie (1959-1963). W 1963 obronił doktorat u prof. Romana Ingardena na UJ. Od 1963 roku wykładał filozofię w Wyższym Seminarium Duchownym (później - Papieskim Wydziale Teologicznym, a od 1981 - Papieskiej Akademii Teologicznej) w Krakowie. W 1974 roku habilitował się w ATK. W tym czasie współpracował już intensywnie z "Tygodnikiem Powszechnym" i miesięcznikiem "Znak" (pierwsze teksty - 1965). W 1965 przeprowadził się z wikarówki parafii św. Kazimierza do domu księży profesorów przy ul. św. Marka 10, gdzie mieszkał do lat 90.

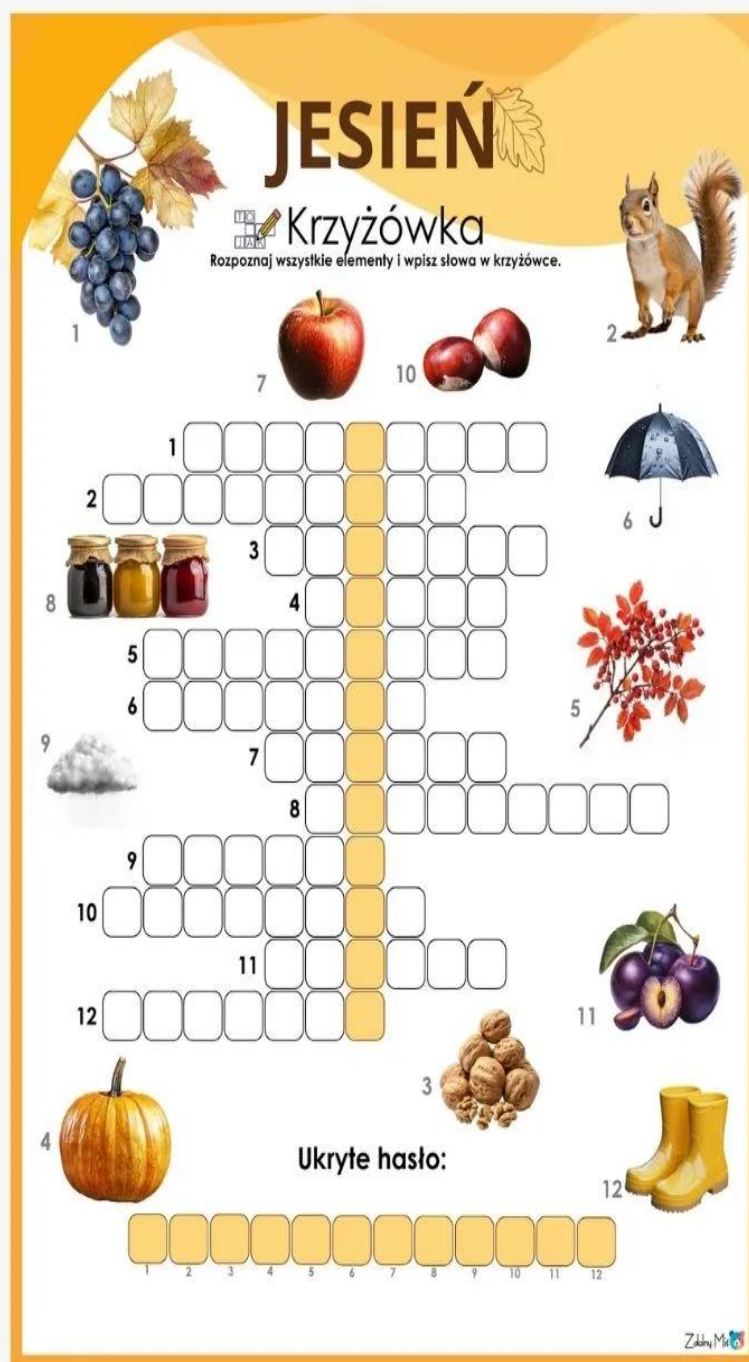
W latach 70. odprawiał w kościele św. Marka słynne Msze święte dla przedszkolaków. Równocześnie pełnił obowiązki duszpasterza krakowskiej inteligencji, którą gromadziły jego głośne "trzynastki" w kościele św. Anny. Współpracował z wieloma środowiskami: lekarzami - szczególnie psychiatrami (przyjaźń z Antonim Kępińskim) - uczonymi, artystami. Był cenionym rekolekcjonistą i wykładowcą. W l. 70. i 80. włączył się w ruch niezależnych inicjatyw kulturalnych (m.in. w l. 1977-1978 miał wykłady w ośrodkach działających przy klasztorze SS. Norbertanek oraz parafii Najświętszego Salwatora w Krakowie). Od 1980 wykładał filozofię dramatu w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Krakowie oraz filozofię na Wydziale Filologicznym UJ (wykłady monograficzne wygłaszane w l. 80. i 90. w Collegium Witkowskiego UJ - co wtorek o godzinie 18 - przyciągały tłumy słuchaczy).

Z ruchem "Solidarności" związał się od początku jego powstania; 19 X 1980 wygłosił w Katedrze Wawelskiej głośną homilię do przywódców NSZZ "Solidarność" (Solidarność sumień), która dała początek Etyce solidarności. W 1981 był gościem I Ogólnopolskiego Zjazdu Delegatów "Solidarności". Wraz z działaczami NSZZ "S" RI organizował w l. 80. pomoc dla rolników z Podhala (sprowadzanie maszyn z Austrii, organizowanie wyjazdów na praktyki gospodarskie). Jako kapelan Związku Podhalan zainicjował tradycję sierpniowych Mszy świętych w intencji ojczyzny w kaplicy pod Turbaczem (od 1982), na które przybywali pielgrzymi z całej Polski. Równocześnie współtworzył Wydział Filozoficzny PAT (1981), pełnił funkcję jego dziekana, a od 1985 był profesorem nadzwyczajnym tej uczelni. Wybrany na rektora PAT, odmówił przyjęcia tej funkcji, pragnąc nadal zajmować się pracą naukową i duszpasterską.

Współzałożyciel (wraz z Hansem-Georgiem Gadamerem i Krzysztofem Michalskim) i prezydent Instytutu Nauk o Człowieku w Wiedniu (1981), wielokrotnie uczestniczył w organizowanych przez Instytut spotkaniach intelektualistów z Janem Pawłem II w Castel Gandolfo. Doktor honoris causa Uniwersytetu Łódzkiego i Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie. Laureat wielu nagród m.in. im. Jurzykowskiego (1988), Pen Clubu (1993), im. K. Pruszyńskiego (1993). Kawaler Orderu Orła Białego (1999). Autor wielu książek, w tym dzieł filozoficznych (Filozofia dramatu, 1990, wyd. 2 popr. 1998; Spór o istnienie człowieka, 1998), zbiorów szkiców i esejów poświęconych problematyce filozoficznej, społecznej i religijnej (m.in. Świat ludzkiej nadziei, 1975; Etyka solidarności, 1981, wznów. wraz z Homo sovieticus, 1992; Myślenie według wartości, 1982; Nieszczęsny dar wolności, 1993; Spowiedź rewolucjonisty. Czytając Fenomenologię ducha Hegla, 1993; W krainie schorowanej wyobraźni, 1997; Książka na manowcach, 1999), tomów rozmów (Między Panem a Plebanem - wraz z A. Michnikiem i J. Żakowskim, 1995; Tischner czyta Katechizm, 1996, wraz z J. Żakowskim; Przekonać Pana Boga, wraz z D. Zańko i J. Gowinem, 1999). Sporym powodzeniem cieszyły się niewielkie objętościowo publikacje Tischnera o charakterze duszpasterskim, zwłaszcza rozważania etyczno-religijne Jak żyć? (wyd. 2 1997) oraz Pomoc w rachunku sumienia (2000). Szczególne miejsce w jego twórczości zajmują utwory pisane stylizowaną gwarą podhalańską, z których najbardziej znanym jest nawiązująca do tradycji góralskiej gawędy Historia filozofii po góralsku (1997). Szeroką popularność przyniosły Tischnerowi audycje radiowe (m.in. Rozmowy bez pointy prowadzone z J. Gowinem na antenie Radia Kraków oraz czytana tamże Historia filozofii po góralsku) i programy telewizyjne. Wśród tych ostatnich na uwagę zasługują zwłaszcza cykle Siedem grzechów głównych po góralsku (1995), którego był współscenarzystą, oraz Tischner czyta Katechizm (1996) - rozmowy prowadzone z Jackiem Żakowskim.

Po raz pierwszy ks. Tischner pojawił się w telewizji w V 1981 roku - po zamachu na Ojca Świętego Jana Pawła II. W ostatnich latach życia ciężko zachorował na raka krtani. Kolejne operacje pozbawiły go możliwości mówienia. Mimo to prawie do ostatniej chwili wciąż pisał; z tego czasu pochodzą przejmujące teksty o Bożym Miłosierdziu. Zmarł 28 VI 2000 roku w Krakowie. Pochowany został 2 VII w Łopusznej.

KRZYŻÓWKI

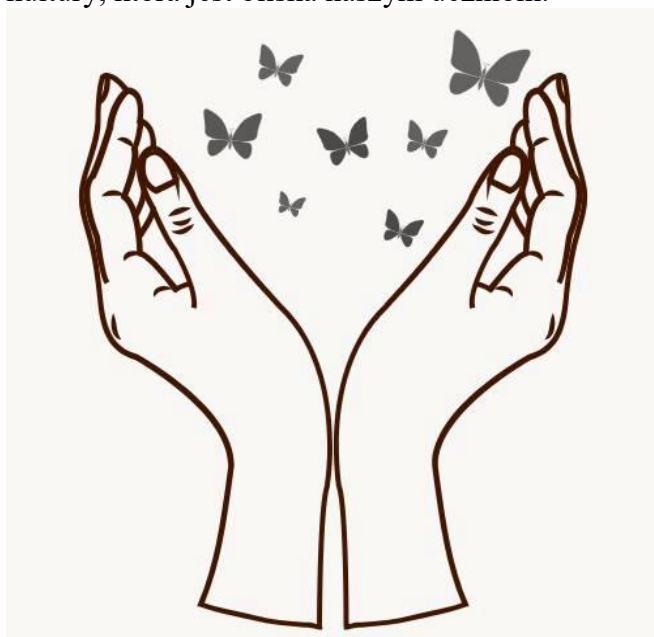
JESIEŃ

Współpraca ze stowarzyszeniem Pozytywka

Spółeczność naszej szkoły nawiązała partnerstwo ze Stowarzyszeniem Centrum Kultury Niezależnej „Pozytywka”. Połączyliśmy nasze siły i doświadczenie, aby wspólnie aktywizować uczniów poprzez muzykę.

Statutowym celem „Pozytywki” jest krzewienie kultury, która jest bliska naszym uczniom.

Stworzyliśmy trwały sojusz, w ramach którego będziemy mogli wspólnie realizować projekty artystyczne i terapeutyczne. W geście uznania dla naszej placówki na innowacyjne formy współpracy, zostaliśmy uhonorowani tytułem Partnera działań ww. stowarzyszenia.

Zdajemy sobie sprawę, że muzyka to uniwersalny język, który dociera tam, gdzie słowa bywają niewystarczające.

Bardzo dziękujemy za tak wielkie wyróżnienie.

Szkoła Podstawowa Specjalna nr 23
im. ks. prof. Józefa Tischnera w Jastrzebiu-Zdroju

Plener malarski na Wzgórzu Zamkowym w Cieszynie

W tym roku postanowiliśmy szukać inspiracji w wyjątkowym miejscu, gdzie w cieniu historii, na malowniczym Wzgórzu Zamkowym w Cieszynie, odbył się plener malarski, w którym uczestniczyły dzieci z Polski i Czech wraz z nauczycielami. Tematem pleneru były zabytki takie jak Rotunda św. Mikołaja oraz Wieża Piastowska w połączeniu z pięknem przyrody w jesiennych barwach. Młodzi artyści z zaangażowaniem przenosili na płótno dość trudne zadanie jakim jest architektura. Choć pogoda nie do końca sprzyjała- niebo było zachmurzone, trochę popadało a powietrze chłodne – uczestnikom nie zabrakło entuzjazmu. Z uśmiechami na twarzach malowali pokazując, że pasja do sztuki potrafi pokonać nawet kaprysy aury. Plener stał się okazją do rozwijania talentów plastycznych, ale również do wspólnej integracji i wspólnej zabawy ponad granicami. Wspólne tworzenie pod okiem instruktorów i opiekunów sprawiło, że każdy uczestnik wrócił do domu z nowymi doświadczeniami i kolorowymi wspomnieniami.

Plener został zorganizowany z Funduszu Małych Projektów w ramach Programu Interreg Czechy - Polska 2021-2027

W poniedziałek, 29 września, odbyły się wybory do Samorządu Uczniowskiego. Po uprzedniej prezentacji plakatów z postulatami kandydatów, uczniowie klas I - III oddawali swoje głosy do godz. 12:00.

Wyniki wyborów:

Przewodniczący Samorządu Uczniowskiego:
Bartosz Pawelec kl. 5b

I Zastępca Przewodniczącego:
Karol Kukowski kl. 5h

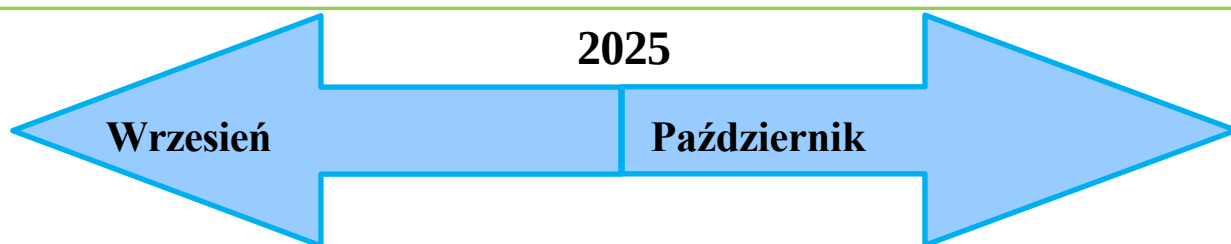
II Zastępca Przewodniczącego:
Ariel Skotnica kl. 6a

Pozostali członkowie Rady SU:
Wiktoria Łosińska l. 5h
Milena Pawlik kl. 5d
Wojciech Rybak kl. 5c

*Niech to święto demokracji społeczności szkolnej owocuje dobrymi zmianami.
Dziękujemy za udział kandydatom i życzymy powodzenia nowemu Samorządowi
Uczniowskiemu.*

Co jeszcze się zdarzyło...

czyli krótki przegląd szkolnych wydarzeń

XIV Ogólnopolski Dzień Treningowy

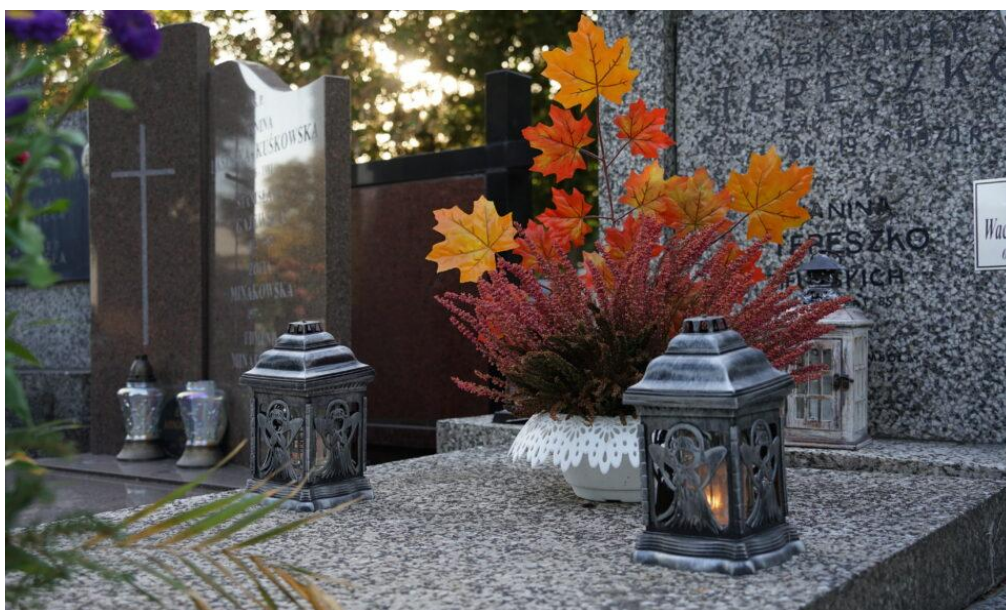
Podopieczni naszej szkoły zrzeszeni w Klubie Olimpiad Specjalnych „Iniemamocni” wzięli udział w XIV Ogólnopolskim Dniu Treningowym Programu Aktywności Motorycznych Olimpiad Specjalnych. Zawody odbywały się od 15.09 do 17.09 września w Koninie. Nasi zawodnicy z zaangażowaniem wykonywali konkurencje sportowe i szczęśliwi wrócili z medalami do domu. Gratulujemy udanych występów, jesteśmy z Was dumni.

Zaduszki

W Polsce Dzień Wszystkich Świętych obchodzony jest 1 listopada. Jesienna aura sprzyja zadumie, która towarzyszy ludziom odwiedzającym cmentarze. Jest to dzień wolny od pracy, podczas którego wiele rodzin odwiedza cmentarze, by zapalić znicze na grobach swoich najbliższych. Dzień Wszystkich Świętych został ustanowiony w 835 r. przez papieża Jana XI ku czci zmarłych świętych. Z kolei Dzień Zaduszny pojawił się w kalendarzu liturgicznym po upływie ponad wieku – w 998 r. – dzięki opatowi benedyktynów z opactwa w Cluny, późniejszemu świętemu Odilonowi.

Skarby jesieni- senso masa

Składniki:

2 szklanki mąki pszennej

1 szklanka oleju

Przyprawa kurkuma

Mąkę wsypać do miski, dodawać stopniowo olej przyprawę kurkum. Można dodać olejek o zapachu pomarańczowym. Wszystkie składniki wymieszać. Masa będzie delikatna i przyjemna w dotyku. Idealnie się sprawdzi w lepieniu różnych kształtów, przesypywaniu i zasypywaniu przedmiotów/ zabawek.